

ใบงานที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำจำให้ดี
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ภาษาเพื่อการสื่อสาร
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อักษรนำจำให้ดี
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำชี้แจงให้อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วหาคำที่เป็นอักษรนำ

กาลครั้งหนึ่ง ณ ชายป่าในดินแดนที่แสนไกล มีสัตว์ประหลาด ๕ ตัว สัตว์ตัวที่หนึ่ง คือ มันชอบกินชาวครั้งละหลาย ๆ หมอ สัตว์ตัวที่สอง คือ หนู มันมีฟันคมดั่งมีด สัตว์ตัวที่สาม คือ หมิมันมีกำลังมากสามารถหักต้นไม้ใหญ่ได้ สัตว์ตัวที่สี่ คือ หมา มันมีหูที่สามารถฟังเสียงได้ในระยะไกล ๆ สัตว์ตัวที่ห้า คือ จิ้งหรีด มันสามารถทำให้สัตว์อื่นหลับได้เมื่อมันร้องเพลง หมูกินจุมากกว่าสัตว์อื่นๆ ทำให้พ่อแม่หมูเลี้ยงดูเจ้าหมูไม่ไหว จึงบอกให้หมูออกไปหากินด้วยตัวเอง หมูเขาใจดีจึงเดินออกจากบ้านอย่างหงอยเหงาเพื่อไปพบเพื่อนทั้งสี่ ซึ่งถูกไล่ออกจากบ้านด้วยเหมือนกัน เพราะหนูมีฟันคมกัดของในบ้านจนขาดหมด สวนหมีบapultงเหยียบบ้านพังทั้งหลัง สวนหมาวัน ๆ ก็เอาแต่นอนหลับ มันชอบนอนหนุนหมอนและรองเตีอนสัตว์อื่น ๆ อยู่ตลอดเวลา เพราะได้ยินเสียงสัตว์อื่นจากที่ไกลๆ มันจึงรองเตีอนภัยตลอดเวลา ทำให้สัตว์ต่าง ๆ รู้สึกรำคาญ จิ้งหรีดวัน ๆ เอาแต่ร้องเพลงไม่ได้ทำมาหากินกัน สัตว์ทั้งห้าต่างเบนที่รังเกียจของสัตว์ทั้งหลาย พวกมันจึงชวนกันออกผจญภัยเสี่ยงโชคไปตามยถากรรม

ในคืนเดือนหงายคืนหนึ่งปศาจหนอนและบริวารไต่พากันมาบุกกรุใน
เขตป่า ซึ่งเคยเป็นที่อยู่ของห่าสัตว์ ปศาจหนอนและบริวารหนอนพากันกัด
กินถนนหญ้าใบไม้ผลไม้ที่มีอยู่ในป่าจนหมด สร้างความเดือดร้อนให้กับหมูสัตว์
ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก หมูหริ่งเพื่อนของหมูไต่หนีออกจากป่าไปตามหา
ห่าสัตว์เพื่อขอความช่วยเหลือ หมูหริ่งเดินทางติดต่อกันหลายวัน จนได้พบ
ห่าสัตว์ หมูหริ่งเห็นห่าสัตว์นอนหลับอยู่อย่างมีความสุข มันรีบเข้าไปร้อง
เรียก และขอร้องให้ห่าสัตว์ช่วยเหลือ พร้อมเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดให้
ทั้งห่าสัตว์ฟัง สัตว์ทั้งหกปรึกษากันหรือถึงวิธีการช่วยเหลือเพื่อนสัตว์ใหญ่สุด
พจนจากปศาจหนอนและบริวาร หมากางหูฟังการพูดคุยของปศาจหนอนถึง
ความน่ากลัวของสูตรยาวิเศษจากหมอสัตว์ว่าสามารถฆ่าพวกปศาจหนอนได้

เมื่อได้ยินเช่นนั้น หมาก็ก็บอกให้หมูไต่ไปกัดตบกล้วยเพื่อที่จะเอาหยวก
มาแปนสวนผสมทำยา สวนหมี่จะต้องไปหาน้ำผึ้งมาผสมกับหยวก เมื่อได้สวน
ผสมของตัวยาแล้วก็นำตมในหม้อใบใหญ่ เมื่อได้ตัวยาแล้ว จึงหริดก็ร้องเพลง
ให้ปศาจหนอนและบริวารหลับไหลหนีไปไหนไม่ได้ จากนั้นทั้งสัตว์ทั้งหก และ
หมูหริ่งก็นำยาไปราดที่ตัวปศาจและบริวาร เมื่อปศาจหนอนและบริวาร
สัมผัสยา ก็หิวตรองด้วยความเจ็บปวดและสิ้นใจตายในที่สุด

จากนั้นชายปากก็กลับมาสงบสุขและมีความสุขสมบูรณ์ดังเดิมสวนห่าสัตว์
ผู้กล้าก็ได้รับการยอมรับให้กลับเขาป่าดังเดิมอยู่ร่วมกับสัตว์อื่น ๆ อย่าง
มีความสุข

อักษรนำ ออกเสียงพยางค์เดียว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

อักษรนำ ออกเสียงสองพยางค์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....